

SADRŽAJ

Uvod.....	1
Karakteristike metafizičke poezije	2
Nastanak, pojam i upotreba končeta	3
Končeto u pesmama Džon Dona	4
Buva	4
Oproštajna reč: Zabrana jadikovanja	5
Rađanje sunca.....	8
Zaključak.....	10
Literatura.....	11

UVOD

Tema ovog seminarskog rada je upotreba končeta u poeziji Džon Dona (Johne Donne, 1572-1631). Seminarski sadrži tri poglavlja, koja detaljno obrađuju temu sadržanu u naslovu. Tokom istraživanja na ovu temu došlo se do zaključka da je končeto stilska figura koja je najviše bila zastupljena u XVII veku, a da se kasnije sve manje i manje koristila.

Prvo poglavlje ovog seminarskog rada govori uopšteno o metafizičkoj poeziji i njegova svrha jeste da približi čitaocima način pisanja metafizičara i uzroke koji su doveli do nastanka končeta. Ostala dva poglavlja detaljno se bave končetom. Drugo poglavlje govori o pojmu i nastanku končeta, dok se treće bavi upotrebom končeta u pesmama Džon Dona.

Končeto je vrsta metafore. Ipak, složenost i formu končeta teško je razumeti. Metafizički pesnici XVII veka, poput Džordža Hjuberta (George Herbert, 1559-1634) i Endrija Marvela (Andrew Marvell, 1621-1678), često su upotrebljavali končeto ne bi li iskazali svoja osećanja. Metafizička poezija je duhovita, genijalna i filozofska. Njene teme su ljubav, život i postojanje. Ova vrsta poezije obično koristi neobičnu formu stiha i složene figure govora koje se koriste da bi se razradio končeto u pesmi. Druge grupe pesnika retko su koristile ovu stilsku figuru.

Don je najistaknutiji pesnik iz grupe metafizičara. Njegova poezija poznata je po genijalnom spoju duhovitosti i ozbiljnosti i predstavlja pomak od klasičnog modela ka ličnom stilu.

Cilj ovog seminarskog rada je da ukaže na funkciju končeta u pesmi, na način na koji su metafizički pesnici koristili končeto da bi bolje prikazali svoje misli i osećanja.

1

KARAKTERISTIKE METAFIZIČKE POEZIJE

Metafizička poezija podrazumeva analizu emocija, te je sasvim prirodno da ona poprima oblik logičke rasprave u kojoj pesnik najpre ispituje osećanje i njegove posledice, a zatim ih razjašnjava iz neočekivanog ugla, pokušavajući da uspostavi vezu između njega i svojih intelektualnih ideja.

Dušan Puhalo u svojoj knjizi Istorija Engleke Književnosti navodi da je metafizička pesma usredsređena na jednu ideju, misao, iskustvo ili osećanje i stoga je najčešće kratka i uvek kompaktna.

Slike i poređenja koje metafizičari koriste nisu dekorativni elementi pesme, nego sredstva kojima se misli, osećanja, ili iskustva sagledavaju na nov i neočekivan način. Upotreba proširenih poređenja ili conceit-a je u samoj srži metafizičkog pevanja.

Džon Don pokazuje težnju za racionalnim izražavanjem, ali često je tako složen da postaje nerazumljiv.

Sve Donove pesme su sastavljene u dijalektički tročlani niz, kojim pesnik ilustruje svoju retoričku i logičku veštinu, svoju učenost i visprenost u iznalaženju neobičnih primera i paradoksalnih obrta. Ta originalnost i oštromnost počele su se nazivati neprevodljivom rečju wit.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com